

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Yvony Svobodové a soudců JUDr. Gabriely Kučerové a Mgr. Jiřího Čurdy ve věci

navrhovatel: **ERFLEX, a.s.**, IČO 25675826
sídlem Terronská 727/7, Bubenec, 160 00 Praha 6
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Pýchou
se sídlem Žatecká 41/4, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 0005886
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9

o návrhu na nařízení předběžného opatření, **k odvolání navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2022, č. j. 2 Nc 1044/2022-9,**

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným usnesením ve výroku I. zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, kterým mělo být odpůrci uloženo:

1) zdržet se vyzývání k odstranění či zajištění odstranění reklamních sdělení ze sloupu trakčního vedení v městě Praze, které jsou ve vlastnictví odpůrce a na kterých jsou umístěna reklamní zařízení ve vlastnictví navrhovatele,

2) zdržet se vyzývání ke zdržení se dalšího umístování či poptávání umístění reklamních sdělení na sloupech trakčního vedení v městě Praze, které jsou ve vlastnictví odpůrce a na kterých jsou umístěna reklamní zařízení ve vlastnictví navrhovatele,

3) zdržet se sdělování a zveřejňování tvrzení, že jednáním spočívající v umístování reklamních sdělení na reklamních zařízeních navrhovatele, umístěných na sloupech trakčního vedení v městě Praze, které jsou ve vlastnictví odpůrce a na kterých jsou umístěna reklamní zařízení ve vlastnictví navrhovatele, vzniká bezdůvodného obohacení na úkor odpůrce,

4) zdržet se sdělování a zveřejňování tvrzení, že navrhovatel či společnost RENCAR PRAHA, a.s. IČ: 00506397 se sídlem Rohanské nábřeží 678/25. Karlín. 186 00 Praha 8 uvádějí třetí osoby v omyl ohledně oprávnění užívání majetku odpůrce a dále tvrzení, že na sloupech trakčního vedení ve vlastnictví odpůrce na území města Prahy jsou umístěna zařízení navrhovatele bez soukromoprávního titulu,

ve výroku II. rozhodl, že po právní moci usnesení bude navrhovateli vrácena složená jistota ve výši 50 000 Kč účárnou Městského soudu v Praze a ve výroku III. rozhodl o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

2. Vyšel z tvrzení navrhovatele o tom, že dne 29. 5. 2008 uzavřel se společností RENCAR PRAHA a. s. smlouvu o spolupráci při provozování reklamy, podle které je navrhovatel oprávněn užívat sloupky trakčního vedení na území města Prahy ve vlastnictví odpůrce. Společnost RENCAR PRAHA a. s. má s odpůrcem uzavřenou smlouvu, na základě které je tyto sloupky k reklamním účelům oprávněna používat. Dne 15. 9. 2021 odpůrce vyzval navrhovatele ke zdržení se umístování reklamních sdělení na těchto sloupech a navrhovatel se nyní domáhá v řízení vedeném pod sp. zn. 7 C 371/2021 u Obvodního soudu pro Prahu 9 určení, že odpůrce je povinen strpět užívání těchto sloupů a zdržet se odstranění reklam na těchto sloupech. V uvedeném řízení již bylo Obvodním soudem pro Prahu 9 vyhověno návrhu na nařízení předběžného opatření, kterým byla odpůrci uložena povinnost zdržet se odstranění reklamních nosičů navrhovatele z těchto sloupů. Odpůrce zasílá zákazníkům navrhovatele, tedy osobám, jejichž reklama je na reklamních nosičích navrhovatele umístěna na těchto sloupech, oznámení s výzvou, aby odstranili reklamní sdělení a zdrželi se dalšího umístování a poptávání umístování reklamních sdělení na těchto sloupech, přičemž v reakci na odpovědi zákazníků navrhovatele na tyto výzvy odpůrce uvádí, že navrhovatel sloupky užívá bez soukromoprávního titulu a zároveň v rozporu s veřejnoprávním nařízením města Prahy. Odpůrce se v oznámeních také domáhá bezdůvodného obohacení za neoprávněné užívání sloupů. Podle navrhovatele tak odpůrce tímto jednáním vstupuje do hospodářského styku vytvořeného vztahu mezi navrhovatelem a jeho klienty a stává se tak účastníkem těchto vztahů, přičemž jeho jednání je v rozporu s dobrými mravy soutěže, jelikož oznámení odpůrce obsahují nepravdivé informace, a vyvolává u zákazníků pochybnosti a nedůvěru ve služby navrhovatele. Reklamy na těchto sloupech tvoří podstatnou část služeb navrhovatele a může mu tak být způsobena značná újma. Odpůrce tak negativně ovlivňuje hospodářskou soutěž v oblasti venkovní maloplošné reklamy. Naléhavou potřebu prozatímně upravit poměry účastníků spatřuje navrhovatel s ohledem na četnost a časovou souvislost výzev odpůrce zasílaných třetím osobám, tvrzenou protiprávnost jednání navrhovatele a jednání osob, kterým jsou výzvy určeny, naléhavost prozatímního řešení z hlediska právní jistoty zákazníků navrhovatele, vysokou míru pravděpodobnosti opakování zasílání výzev třetím osobám, nepravdivost tvrzení odpůrce a vyvolání nedůvěry zákazníků navrhovatele v dlouhodobějším měřítku.
3. Soud prvního stupně s poukazem na § 74 odst. 1 a § 75c odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) uvedl, že má za osvědčené skutkové okolnosti tak, jak je tvrdí a dokládá navrhovatel, dospěl však k závěru, že navrhovatel neprokázal naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů mezi účastníky. Nejprve poukázal na to, že některé z důvodů uvedených navrhovatelem nejsou důvody naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, ale jsou shrnutím skutkových okolností. Za důvody naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků lze považovat potřebu právní jistoty zákazníků navrhovatele a obavu z vyvolání nedůvěry zákazníků navrhovatele v dlouhodobějším měřítku. Dále uvedl, že navrhovatel sice osvědčil, že odpůrce zasílá zákazníkům navrhovatele oznámení, ve kterých tvrdí protiprávnost jednání navrhovatele, z ničeho však již nevyplývá, že by zákazníci těmito oznámením věřili či by z nich vyvozovali nebo plánovali vyvodit jakékoliv důsledky, které by na navrhovatele měly negativní dopad. Poukázal také na to, že vzhledem k povinnosti uložené odpůrci předběžných opatření v řízení vedeném u Obvodního soudu v Praze 9 tak fakticky není právní jistota zákazníků navrhovatele ohrožena a dále poukázal na to, že přímé vzájemné poměry účastníků nejsou upraveny žádnou smlouvou a navrhovateli z jednání odpůrce tak nic přímého nehrozí, jelikož své právo na užívání předmětných sloupů odvozuje ze smlouvy uzavřené se společností RENCAR PRAHA a.s. Jelikož nebyly splněny zákonné podmínky nařízení předběžného opatření, nezabýval se soud prvního stupně otázkou, zda jednání odpůrce může naplňovat znaky nekalé soutěže a návrh zamítl. Výrok II. o vrácení jistoty odůvodnil soud prvního stupně odkazem na § 75b odst. 4 o. s. ř. a výrok III. o nákladech řízení odůvodnil odkazem na § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že odpůrci žádné náklady nevznikly.
4. Usnesení napadl navrhovatel odvoláním. Namítl, že soud nesprávně posoudil otázku naléhavé potřeby úpravy poměrů mezi účastníky, která je podle navrhovatele zřejmá již ze samotného

obsahu výzev zasílaných odpůrcem třetím osobám. Odpůrce zasahuje do vztahů navrhovatele a třetích osob a zasahuje tak do poklidného mnoho let trvajícího stavu. Jedná se o zásah provedený způsobem, který zásadně a bez dalšího ohrožuje zájmy navrhovatele i třetích osob, navíc v době, kdy je vydáno předběžné opatření, které odpůrci zakazuje odstraňovat reklamní zařízení navrhovatele. Navrhovatel dále namítl, že naléhavost není zřejmá jen z reakcí zákazníků navrhovatele na výzvy odpůrce, ale je dána i v případě, kdy zákazníci na výzvy odpůrce vůbec nereagují. Odpůrce svým jednáním vystavuje navrhovatele do pozice osoby, která jedná protiprávně a nečestně, což má v hospodářské soutěži na navrhovatele negativní dopad. Navrhovatel poukázal na to, že v teorii i praxi je všeobecně přijímán názor, že nekalá soutěž je ohrožovací delikt, kdy postačí, že vznik újmy potencionálně a objektivně hrozí. Dále poukázal na to, že ačkoliv obvykle není přípustné, aby již předběžným opatřením dosáhl oprávněný toho, čeho lze dosáhnout pravomocným rozsudkem, nelze vyloučit vydání předběžného opatření k zákazu určitého jednání v případě žaloby o zdržení se tohoto jednání, jež naplňuje znaky nekalé soutěže. Navrhovatel závěrem uvedl, že bez ohledu na shora uvedené, v době po vydání napadeného rozhodnutí obdržel dopisy svých zákazníků Age – reklamní agentura, s.r.o., ELTODO a.s., BULLDOG REKLAMA s.r.o. a Vesna Liberec, spol. s r.o. a z těchto dopisů je zřejmé, že zákazníci navrhovatele se cítí být vážným způsobem ohroženi v souvislosti s výzvami odpůrce a z jejich obsahu je jasně patrná hrozící a existující nedůvěra ve služby navrhovatele, kdy se dovolávají právní i finanční odpovědnosti za vzniklou situaci a zvažují přerušení jakýchkoliv obchodních vztahů s navrhovatelem a navrhl tyto dopisy provést k důkazu, neboť v době před vydáním napadeného rozhodnutí neexistovaly. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrhu na nařízení předběžné opatření vyhově.

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. o. s. ř. napadené usnesení soudu prvního stupně a, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání navrhovatele není důvodné.
6. Předně je třeba uvést, že pro odvolací řízení je podle § 75c odst. 4 o. s. ř. *rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně*. Odvolací soud tedy k odvolání odpůrce může pouze přezkoumat důvody, které vedly soud prvního stupně k vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení. Podmínkami pro nařízení předběžného opatření je (shodně podle § 102 o. s. ř. ve stadiu po zahájení řízení a podle § 74 a násl. o. s. ř. ve stadiu před zahájením řízení ve věci samé) osvědčení (neboť dokazování se v rámci řízení o předběžném opatření neprovádí) nároku samotného a osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Dále je třeba uvést, že rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření nespočívá – jak vyplývá z jeho zákonné úpravy – na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož průběhu by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v § 75c odst. 1 o. s. ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v důkazních prostředcích předložených navrhovatelem, na jejichž základě soud, aniž by vůbec umožnil odpůrci se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou (působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) úpravu práv a povinností účastníků, aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci.

7. Jak vyplývá ze zákonné úpravy podmínek nařízení předběžného opatření, musí být předpoklady pro jeho nařízení (tj. osvědčení nároku samotného a prokázání potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků) splněny kumulativně, tedy již při nesplnění jedné z nich nelze návrhu na nařízení předběžného opatření vyhovět. Institut předběžného opatření je mimořádným prostředkem dočasné úpravy poměrů účastníků a je na místě ho využít jen v těch případech, kdy je potřeba úpravy poměrů účastníků skutečně naléhavá (srov. např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 12. 1998, sp. zn. 3 Cmo 227/98). Ve shodě se soudem prvního stupně má i odvolací soud za to, že v projednávané věci nebyly ke dni vydání rozhodnutí soudu prvního stupně splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření, jelikož navrhovatel naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků neprokázal. V tomto ohledu odvolací soud pro stručnost odkazuje na zcela správnou argumentaci soudu prvního stupně, k níž v reakci na odvolací námitky dodává, že navrhovateli lze sice dát za pravdu, že u ohrožovacích deliktů, kterým nekalá soutěž bezpochyby je, postačuje, že vznik újmy hrozí, avšak i tato hrozba musí být navrhovatelem osvědčena. V projednávané věci však z obsahu spisu vyplývá, že navrhovatel *konkrétní* újmu, která mu vzniká či alespoň hrozí, ani *netvrdil* (a tedy ani *neosvědčil*), když jen zcela obecně uváděl, že by se v důsledku jednání odpůrce mohl stát v očích svých zákazníků nedůvěryhodným (což se s ohledem na vydané předběžné opatření v související věci v řízení vedeném u Obvodního soudu v Praze 9, kterým může navrhovatel jednoduše na pochybnosti svých zákazníků reagovat, ani odvolacímu soudu nejví pravděpodobným). Ačkoliv v rámci odvolacího řízení navrhovatel svá tvrzení částečně doplnil a do spisu založil dopisy s reakcemi svých zákazníků, které od nich obdržel, s tím, že jde nové důkazy, které podle něj dostatečně osvědčují naléhavost zatímní úpravy poměrů, odvolací soud k nim s ohledem na zásadu výše uvedenou (rozhodování podle stavu ke dni vydání rozhodnutí soudem prvního stupně) nemůže přihlídnout.
8. Jelikož odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně uzavřel, že (všechny) podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny, napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.
9. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. s přihlédnutím k tomu, že úspěšnému odpůrci žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné. (§ 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř.)

Praha 18. října 2022

JUDr. Yvona Svobodová v. r.
předsedkyně senátu